

Dvanácté Mistrovství Evropy žáků a dorostu se konalo 16.-20. 06. 2011 v Bulharsku. Česká výprava ve složení Kateřina Bžatková, Kateřina Papežová, Barbora Matoušková (D14), Martin Šimáček, Jan Priessnitz, Robert Polák (M14), Martina Dvořáková, Anna Oplová, Petra Sádlová (D16), Jakub Šrom, Pavel Hladík, Dalibor Bakala (M16), Miroslav Vlach a Jiří Mareček (trenéři) odlétala již 15. 06. v 5¹⁰ z pražské Ruzyně. Let byl bezproblémový a o dvě hodiny později jsme přistávali ve slunečném Burgasu. Odtud nás pořadatel odvezl mikrobusem na start prvního tréninkového závodu, dvoumetru, který byl součástí Four Days ARDF at Bulgarian Black Sea Coast. Na místě nám byla přidělena startovní čísla a startovní časy – hromadné po kategoriích D14 -16 a M14 -16. A také nás čekal první šok v podobě volně pobíhajících krav, které byly na tratích i další dny. Závod samotný byl pro všechny z nás překvapující, špatně slyšitelné vysílače, pomalé kódování, kontroly v podrostu a jiná stavba trati než na kterou jsme byli zvyklí z domácího prostředí. Naše časy nebyly nic moc, ale šlo pouze o zkoušku jak se to vlastně v Bulharsku běhá. Z cíle jsme dojeli bulharským transportérem, na hotelu v Primorsku našli svá zavazadla a šli se ubytovat do pokojů s televizí, ledničkou a balkónem, ze kterého o pár minut později visela naprosto nezbytná česká vlajka. Poté nás čekal oběd a koupání v moři. Druhý den byl opět spíše volnější, až odpoledne jsme vyrazili přes celé město do parku, kde se konal trénink na obou pásmech. Možnost prohlédnout si vysílače (a konkurenci) se hodila, antény byly nízko a kontroly opět špatně slyšitelné. Večer následovala taktická porada (BORO) a přidělování čísel s čipy. Zlatý hřeb večera byl v podobě vyhledávaných kontrol, kdy jsme zjistili, že všechny kategorie, kromě M16, berou pouze tři kontroly, velcí kluci brali čtyři. Na start prvního závodu v pásmu 3,5 MHz se odjíždělo v devět ráno dvěma autobusy. Dovezli nás na okraj mapy Yasná Polana, kterou jsme měli s sebou, takže na startu trenér udělil několik posledních rad a mohlo se startovat. Start a cíl byly u sebe přibližně ve prostředku mapy, kontroly okolo nich. Nejlépe z Čechů se dařilo Martinu Šimáčkovi, který si vyběhl zlatou medaili. V týmech se podařilo získat zlato M14 a bronz D14 a M16. Zahájení se konalo večer společně s vyhlášením v přírodním divadle kousek od hotelu. Druhý závod -144 MHz- byl start uprostřed mapy a cíl na skoro stejném místě jako předchozí den. Dvoumetr byl díky kopcům a slabým vysílačům složitější, ale i přesto se nám podařilo získat dalších šest medailí – individuální zlato Martin Šimáček a Pavel Hladík, družstva stříbro D14 a M16, bronz M14 a D16. Všichni si tak odvezli alespoň jednu medaili. Po večeri zorganizovali pořadatelé raut pro trenéry i závodníky, ale malý počet míst nás donutil ukrást malinovou šťávu, několik talířků slaných tyčinek a jít si sednout na terasu. Poslední den jsme si užili u moře a v aquaparku, do kterého jsme měli od pořadatele volné vstupenky. Po večeri jsme vyrazili do centra na zmrzlinu a nákupy a v noci začali balit J . Ráno bylo opravdu náročné, odjezd v 6⁰⁰ a dalších několik hodin strávených na letišti hraním karet a čekáním na odlet. V 9⁰⁰ jsme se konečně dočkali letadla a letěli domů. V Praze nás přivítalo oblačné a studené počasí, takže jsem se nezdržovali, v rychlosti se rozloučili a nasedli do aut a každý se rozjel na jinou stranu republiky.

Hubert